

Jövő-kép-alkotás

Hamvas László

Disszertációm témájának a fiatalok élethelyzete és jövőképe közötti összefüggések vizsgálatát választottam, részben mert munkám során is fiatalokkal dolgozom, részben pedig azért, mert az egyre gyorsabban változó világunkban a fiatalok számára egyre nehezebbé és összetettebbé válik a jövőjük tervezése. A jövőkutatók 25 év távlatában olyan víziókat festenek elénk, amelyben a betölthető állások 70 %-a ma még nem létezik, illetve olyan munkaerőpiacot, ahol átlagosan 12-szer váltanak munkahelyet a munkavállalók. Nagy kérdés, hogy melyek lesznek azok a kompetenciák és kritériumok, amelyek a mai fiatalok számára ezen megváltozott, egyre bizonytalanabb világban sikeres életstratégiák kialakítását teszik lehetővé.

Alaphipotézisem szerint önmagában nem a szocio-demográfiai jellemzők (azaz az objektív élethelyzet-mutatók) határozzák meg a fiatalok jövőképét és -stratégiáit, hanem az észlelt (szubjektív) élethelyzetek, melyben kiemelt szereppel bírnak az egyén által elérhető és használt információközvetítő források, (család, iskolák, könyvtárak, információs és tanácsadó irodák, közösségek, példaképek, stb.), a közösségi orientáció és a normakövető attitűd erőssége.

Ezek feltárására és az összefüggések beazonosítására a hagyományos szociológiai módszerek mellett a pszichológiai és szociálpszichológiai eszközök is szükségesek. Jelen előadásomban a motiváció, mint jövőkép-alkotó tényező jelentőségét mutatom be a European Social Survey legutóbbi, 2014-es adatainak másodelemzésével.